

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 889

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 1 noiembrie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 575 din 19 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2-3	prin forță a regimului comunist instaurat în România	8-10
Decizia nr. 576 din 19 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599 alin. 1 și art. 600 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	3-5	Decizia nr. 609 din 21 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) și ale art. 17 alin. (2) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local	10-12
Decizia nr. 577 din 19 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 201, art. 207 și art. 210 din Codul de procedură civilă	5-6	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 582 din 19 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă	7-8	1.496. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.223/1996 privind reorganizarea activității de coordonare și dezvoltare a patrimoniului genetic național din zootehnie	12-13
Decizia nr. 601 din 21 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		693. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 100/2006 pentru aprobarea Listei obiectivelor de investiții, criteriile tehnice de acordare, precum și plafonul maxim al creditelor ce se acordă în anul 2006, în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, cu modificările ulterioare	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 575**

din 19 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Silviu Strungariu Ionașcu în Dosarul nr. 1.579/2005 al Judecătorei Liești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin textelor din Constituție invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 martie 2006 pronunțată în Dosarul nr. 1.579/2005 **Judecătoria Liești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Silviu Strungariu Ionașcu într-o cauză având ca obiect plângerea formulată de acesta împotriva procesului-verbal de contravenție întocmit în temeiul ordonanței criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că „la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu a existat un caz excepțional sau vreo situație extraordinară pentru a fi reglementată circulația pe drumurile publice printr-o ordonanță de urgență“, așa încât „întregul act normativ are caracter neconstituțional“. În consecință, consideră că sunt încălcate „dispozițiile art. 115 alin. (4) și (5) din Constituția României, astfel cum a fost revizuită, respectiv în raport de dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituția României, astfel cum era în vigoare la momentul publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002“.

Judecătoria Liești consideră că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților a celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Aceasta, deoarece constituționalitatea ordonanței criticate trebuie analizată în raport cu dispozițiile

art. 114 alin. (4) din Constituție, în vigoare la data adoptării ei, text care impunea condiția existenței cazului excepțional, asupra căruia doar Guvernul poate aprecia. Or, din expunerea de motive la proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, rezultă că dubla condiție a existenței cazului excepțional și a urgenței a fost îndeplinită. În legătură cu susținerea referitoare la necesitatea motivării urgenței în cuprinsul ordonanței, se arată că dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituție, în vigoare la data adoptării ordonanței criticate, nu obligau la aceasta, „așa cum o cer în prezent prevederile art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată“. Invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la constituționalitatea acestei ordonanțe.

Avocatul Poporului consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este constituțională, invocând în acest sens jurisprudența Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, în legătură cu care, în esență, se susține că a fost adoptată cu încălcarea „dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (5) din Constituția României, astfel cum a fost revizuită, respectiv în raport de dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituția României, astfel cum era în vigoare la momentul publicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002“.

— Art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită prevedea: „(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.“;

— Art. 115 alin. (4) și (5) din Constituția revizuită prevede: „(4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.

(5) Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbatere în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în

Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prin Decizia nr. 245 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 612 din 14 iulie 2005, a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice este constituțională în integralitatea sa.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că din expunerea de motive la proiectul de lege pentru aprobarea ordonanței criticate rezultă îndeplinirea dublei condiții prevăzute de art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită, și anume existența cazului excepțional și a urgenței. Concluzia se desprinde din precizările făcute de Guvern în sensul că „amplificarea continuă a fenomenului infracțional, care a căpătat un caracter tot mai dinamic și mai complex, a reclamat soluții viabile de contracarare, concretizate în acest proiect de act normativ, pe de o parte, prin înăsprirea sancțiunilor penale, iar pe de altă

parte, prin incriminarea ca infracțiuni a unor noi fapte“. Totodată, promovarea unui proiect de act normativ asupra regimului circulației pe drumurile publice sub forma unei ordonanțe de urgență „a fost determinată de necesitatea reglementării pe baze noi și în acord cu noile reglementări europene, în cel mai scurt timp, a relațiilor sociale dintr-un domeniu foarte important pentru societatea românească, prelungirea procedurii legislative având consecințe nedorite, uneori dramatice, vizibile pe toate drumurile țării. Promovarea în regim de urgență este determinată, nu în ultimul rând, și de necesitatea îndeplinirii, la termenele convenite, a angajamentelor asumate de România în procesul de armonizare a legislației românești cu aquis-ul comunitar“.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței în materie.

Cât privește susținerea referitoare la necesitatea motivării urgenței în cuprinsul ordonanței, dispozițiile art. 114 alin. (4) din Constituția nerevizuită, la care se raportează în prezenta cauză controlul de constituționalitate, nu obligau la aceasta, „așa cum o cer în prezent prevederile art. 115 din Constituția României, republicată“.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Silviu Strungariu Ionașcu în Dosarul nr. 1.579/2005 al Judecătorei Liești. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 septembrie 2006

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 576

din 19 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599 alin. 1 și art. 600 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

de procedură civilă, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup“ — S.A. din București în Dosarul nr. 7.574/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599 alin. 1 și art. 600 din Codul

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.574/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 598, art. 599 alin. 1 și art. 600 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Tofan Group” — S.A. din București într-un litigiu având ca obiect soluționarea unei cereri de înființare a unui sechestrul judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 598 și 600 din Codul de procedură civilă, prin posibilitatea instituirii sechestrului judiciar înainte de stabilirea unei posibile creanțe, creează o prezumție de culpă în sarcina debitorului, ceea ce contravine dreptului de proprietate, dreptul de apărare, dreptului la un proces echitabil, precum și libertății comerțului, întrucât se blochează transferul dreptului de proprietate cu privire la bunurile asupra cărora se instituie o asemenea măsură. De asemenea, autorul excepției susține că dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 contravin prevederilor constituționale referitoare la competența Curții Constituționale, întrucât aceasta are competența exclusivă de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate, iar nu instanța de judecată.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și-a exprimat opinia, în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât simpla instituire a unui sechestrul judiciar, măsură provizorie, nu creează o prezumție de culpă a debitorului, ci în litigiul de fond instanța va aprecia toate probele necesare, astfel încât nu se încalcă nici dreptul la apărare și nici dreptul la un proces echitabil. Referitor la art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, arată că nu instanța de judecată soluționează excepția de neconstituționalitate, ci aceasta este un prim filtru, respingând-o ca inadmisibilă în cazul în care aceasta nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, ele reprezentând norme de procedură a căror reglementare intră în competența exclusivă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 598, art. 599 alin. 1 și art. 600 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Dispozițiile art. 598, art. 599 alin. 1 și art. 600 din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, având, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 598: *„Ori de câte ori există un proces asupra proprietății sau a altui drept real principal, asupra posesiunii unui bun mobil sau imobil, ori asupra folosinței sau administrării unui bun proprietate comună, instanța competentă pentru judecarea cererii principale va putea să încuviințeze, la cererea celui interesat, punerea sub sechestrul judiciar a bunului, dacă această măsură este necesară pentru conservarea dreptului respectiv.”*

— Art. 599 alin. 1: *„Se va putea, de asemenea, încuviința sechestrul judiciar, chiar fără a exista proces:*

1. *asupra unui bun pe care debitorul îl oferă pentru liberarea sa;*
2. *asupra unui bun cu privire la care cel interesat are motive temeinice să se teamă că va fi sustras, distrus ori alterat de posesorul său actual;*

3. *asupra unor bunuri mobile care alcătuiesc garanția creditorului, când acesta învederează insolvabilitatea debitorului său ori când are motive temeinice să bănuiască că debitorul va fugi ori să se teamă de sustrageri sau deteriorări.”*

— Art. 600: *„Cererea de sechestrul judiciar se judecă de urgență, cu citarea părților. În caz de admitere, instanța va putea să oblige pe reclamant la darea unei cautiuni, iar în cazul bunurilor imobile se va proceda potrivit art. 593 alin. 3. Încheierea este supusă numai recursului, în termen de 5 zile de la pronunțare. Dispozițiile art. 592 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.*

Paza bunului sechestrat va fi încredințată persoanei desemnate de părți de comun acord, iar în caz de neînțelegere, unei persoane desemnate de instanță, care va putea fi chiar deținătorul bunului. În acest scop, executorul judecătoresc se va deplasa la locul situației bunului ce urmează a fi pus sub sechestrul și-l va da în primire, pe bază de proces-verbal, administratorului-sechestrul. Un exemplar al procesului-verbal va fi înaintat și instanței care a încuviințat măsura.

Administratorul-sechestrul va putea face toate actele de conservare și administrare, va încasa orice venituri și sume datorate și va putea plăti datorii cu caracter curent, precum și cele constatate prin titlu executoriu. De asemenea, el va putea sta în judecată în numele părților litigante cu privire la bunul pus sub sechestrul, dar numai cu autorizarea prealabilă a instanței care l-a numit.

Dacă administrator-sechestrul a fost numită o altă persoană decât deținătorul, instanța va fixa, pentru activitatea depusă, o sumă drept remunerație, stabilind totodată și modalitățile de plată.”

Dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, au următorul cuprins: *„(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 alin. (2) lit. a) teza întâi privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private și

art. 146 lit. d) privind competența Curții Constituționale de a soluționa excepții de neconstituționalitate.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 599 și 600 din Codul de procedură civilă, raportate la prevederile art. 21 alin. (3) teza întâi, art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi, art. 53, art. 135 alin. (2) lit. a) teza întâi și art. 136 alin. (5) din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 621/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.125 din 13 decembrie 2005, statuând că înființarea unui sechestrul judiciar nu poate fi condiționată de dovada existenței unei creanțe certe, lichide și exigibile, ci exclusiv de aceea a unui interes rezultând din existența unei creanțe neajunse la scadență sau litigioase și a unei stări de pericol induse de conduita debitorului în ceea ce privește posibilitatea valorificării ulterioare a respectivei creanțe. De asemenea, în condițiile în care procedura sechestrului judiciar exclude antamarea fondului, iar măsura dispusă are caracter provizoriu, nu se poate susține că astfel s-ar institui o prezumție de culpă în sarcina debitorului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 598, art. 599 alin. 1 și art. 600 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tofan Grup” — S.A. din București în Dosarul nr. 7.574/3/2006 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 577

din 19 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 201, art. 207 și art. 210 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 201, 207 și 210 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihail Marinescu în Dosarul nr. 3.105/AS/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.105/AS/2005, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 201, 207 și 210 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Mihail Marinescu într-un litigiu cu Casa de Pensii a Municipiului București, având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin dreptului la un proces echitabil, deoarece experții nu sunt asimilați martorilor în procesul civil și nu le sunt aplicabile dispozițiile art. 193 alin. 2—7 din Codul de procedură civilă. Atunci când hotărârea instanței depinde în exclusivitate de părerea expertului, iar acesta săvârșește infracțiunea de mărturie mincinoasă, nesancționată prin nicio dispoziție legală, întrucât art. 206 din Codul de procedură civilă a fost abrogat prin Legea nr. 219/2005, procesul nu mai este echitabil.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia, în sensul că dispozițiile legale criticate nu contravin dreptului la un proces echitabil, întrucât, pe de-o parte, expertiza este o probă care se coroborează și cu celelalte probe din dosar, nefiind obligatorie pentru instanță părerea expertului, iar, pe de altă parte, nimic nu împiedică o parte să formuleze plângere penală în cazul în care consideră că s-a săvârșit o infracțiune în legătură cu acea expertiză.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile procedurale privind expertiza nu contravin dreptului la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 201, 207 și 210 din Codul de procedură civilă. Art. 201 a fost modificat prin art. I pct. 63 din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 201, 207 și 210 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihail Marinescu în Dosarul nr. 3.105/AS/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000.

Astfel, dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 201: „Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, va numi, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți, stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe și termenul în care trebuie să efectueze expertiza. Termenul va fi stabilit astfel încât depunerea expertizei la instanță să aibă loc conform dispozițiilor art. 209.

Când este necesar, instanța va solicita efectuarea expertizei unui laborator sau unui institut de specialitate.

În domeniile strict specializate, în care nu există experți autorizați, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți judecătorul poate solicita punctul de vedere al uneia sau mai multor personalități ori specialiști din domeniul respectiv. Punctul de vedere va fi prezentat în camera de consiliu sau în ședință publică, părțile fiind îndreptățite să pună și ele întrebări.

Dispozițiile referitoare la expertiză, cu excepția celor privind aducerea cu mandat, sancționarea cu amendă și obligarea la plata de despăgubiri, sunt aplicabile în mod corespunzător în cazurile prevăzute la alin. 2 și 3.

La efectuarea expertizei în condițiile alin. 2 pot participa și experți desemnați de părți, dacă prin lege nu se dispune altfel.“

— Art. 207: „Dacă experții pot să-și dea de îndată părerea, vor fi ascultați chiar în ședință, iar părerea lor se va trece într-un proces-verbal, întocmit potrivit art. 198.“

— Art. 210: „Când sunt mai mult experți cu păreri deosebite lucrarea trebuie să cuprindă părerea motivată a fiecăruia.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției este nemulțumit de omisiunile legislative, susținând, în esență, că experții nu sunt asimilați martorilor în procesul civil și că experții nu mai au obligația legală de a depune jurământul în fața instanței de judecată.

Având în vedere aceste susțineri și ținând cont de dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căreia Curtea nu poate modifica sau completa prevederile legale supuse controlului, Curtea urmează a respinge această excepție ca fiind inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 582

din 19 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Oancea, Gheorghe Oancea, Dumitru Oancea, Ana Oancea, Gheorghita Dobri, Gheorghe Dobri, Maria Podaru, Nicolae Oancea, Cristian Oancea, Mihai Gheorghe Oancea, Genica Oancea, Nicolae Oancea, Maria Oancea, Maria I. Oancea, Ioan Oancea, Viorica Olteanu, toți prin mandatar Corneliu Alexandru Tanco, în Dosarul nr. 125/R/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde mandatarul Corneliu Alexandru Tanco, pentru toți autorii excepției, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, mandatarul autorilor excepției susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât contravin dreptului la apărare și accesului liber la justiție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât în procesul civil mandatarul poate depune concluzii scrise.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierea din 10 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 125/R/2006, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Maria Oancea, Gheorghe Oancea, Dumitru Oancea, Ana Oancea, Gheorghita Dobri, Gheorghe Dobri, Maria Podaru, Nicolae Oancea, Cristian Oancea, Mihai Gheorghe Oancea, Genica Oancea, Nicolae Oancea, Maria Oancea, Maria I. Oancea, Ioan Oancea, Viorica Olteanu, toți prin mandatar Corneliu Alexandru Tanco în cadrul soluționării unui recurs împotriva unei decizii civile a Tribunalului Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu permit mandatarului să pună concluzii într-un proces civil.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și-a exprimat opinia, în sensul că dispozițiile legale criticate nu contravin Constituției, așa cum a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 54/2003.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea Constituțională.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, modificate prin art. 1 pct 12 din Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, având în prezent următorul cuprins: *„Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 103/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 11 aprilie 2005, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, raportate la art. 21 și 24 din Constituție, statuând că restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o împiedicare a accesului liber la justiție, întrucât partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată, iar mandatarul are posibilitatea să formuleze cereri și să propună probe în tot cursul procesului, precum și dreptul de a depune concluzii scrise.

Neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluțiile acestei decizii sunt valabile și în prezenta cauză.

Așadar, în ceea ce privește pretinsa încălcare a că aceasta nu poate fi primită, întrucât nu s-a reținut prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Oancea, Gheorghe Oancea, Dumitru Oancea, Ana Oancea, Gheorghită Dobri, Gheorghe Dobri, Maria Podaru, Nicolae Oancea, Cristian Oancea, Mihai Gheorghe Oancea, Genica Oancea, Nicolae Oancea, Maria Oancea, Maria I. Oancea, Ioan Oancea, Viorica Olteanu, toți prin mandatar Corneliu Alexandru Tanco, în Dosarul nr. 125/R/2006 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 601

din 21 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

rezistența anticomunistă, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Sultana Ianuși solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 289/CA/2005, **Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a**

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, excepție ridicată de Sultana Ianuși și Iancu Caciauna în Dosarul nr. 289/CA/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă unul dintre autorii excepției, Sultana Ianuși, lipsind celălalt autor al excepției și partea Comisia pentru constatarea calității de luptător în

regimului comunist instaurat în România. Excepția a fost ridicată de Sultana Ianuși și Iancu Caciauna într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva unei decizii a Comisiei pentru constatarea calității de luptător în rezistența anticomunistă, prin care s-a respins cererea autorilor excepției de recunoaștere a calității de luptător în rezistența anticomunistă, ca tardiv introdusă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, „în partea referitoare la restrângerea exercitării acestui drept până la data de 31 decembrie 2003”, contravin prevederilor constituționale ale art. 16, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 53. În acest sens arată că textul de lege criticat „restrânge exercitarea unui drept la reparații [...] prin instituirea unui termen limită, de decădere, pentru obținerea despăgubirilor cuvenite”, aducând astfel atingere prevederilor art. 53 din Constituție. Totodată, apreciază autorii excepției, „fixarea unui termen limită este un privilegiu pentru cei care au cunoscut existența legii reparatorii”, constituind însă o discriminare a celor care, necunoscând existența acestei legi, nu și-au valorificat dreptul și căroră, prin instituirea termenului respectiv, le este împiedicat accesul la justiție.

Curtea de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal apreciază că textul de lege criticat nu aduce atingere dispozițiilor art. 16 și 21 din Constituție, deoarece, pe de o parte, „instituirea unui termen în cadrul căruia se poate valorifica un drept, nu poate crea o stare de inegalitate, de discriminare între persoanele aflate în aceeași situație”, iar, pe de altă parte, termenele respective nu sunt de natură „să îngreuească accesul liber la justiție, finalitatea lor fiind de a-l facilita prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale. În acest sens arată, în esență, că „prevederile textului de lege criticat contravin principiului constituțional al egalității în drepturi” întrucât „condiționează acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă de obligația de a introduce cererea în vederea acordării acesteia, într-un anumit termen, fapt ce creează o discriminare între persoane aflate în situații identice, fără ca aceasta să fie justificată în mod obiectiv și rezonabil”. De asemenea, se arată că „instituirea prin dispozițiile legale indicate a obligației de a introduce cererea în vederea acordării calității de luptător în rezistența anticomunistă într-un anumit termen este contrară dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție”. Totodată, se mai consideră că textul de lege criticat aduce atingere și „prevederilor constituționale privind dreptul la un nivel de

traie decent” întrucât „statul nu poate fi un simplu observator, ci un participant activ care trebuie să intervină pentru a asigura protecția cetățenilor săi și respectarea drepturilor și libertăților acestora”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Autorii excepției susțin că sunt neconstituționale dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 „în partea referitoare la restrângerea exercitării acestui drept până la data de 31 decembrie 2003”.

Așa fiind, obiectul excepției de neconstituționalitate, asupra căruia Curtea se va pronunța prin prezenta decizie, îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva căroră au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 30 decembrie 1999), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 30 octombrie 2001).

Textul art. 5 alin. (1) a suferit, ulterior aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 prin Legea nr. 568/2001, două modificări — prin care s-a prelungit termenul de depunere a cererilor, mai întâi prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 31 august 2002), și apoi prin Legea nr. 670/2002 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 935 din 20 decembrie 2002), astfel că, în prezent, textul are următorul cuprins: „*Cererea poate fi introdusă de persoana condamnată sau supusă unei măsuri administrative abuzive ori, după decesul acesteia, de soțul sau rudele până la gradul al patrulea inclusiv, până cel târziu la 31 decembrie 2003.*”

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 s-a mai pronunțat, prin deciziile nr. 466 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 31 octombrie 2005, și nr. 248 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 10 aprilie 2006. Cu aceste prilejuri, Curtea a examinat

dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 față de prevederile art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (1) din Constituție, reținând următoarele: „Instituirea unui termen înăuntrul căruia titularul unui drept subiectiv își poate exercita prerogativa conferită de lege nu contravine principiului egalității în drepturi, atât timp cât tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei le este aplicabil același tratament juridic, fără privilegii și fără discriminări.“

De asemenea, Curtea a mai reținut că „exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, între care și stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Neexercitarea dreptului în termenul stabilit de lege, datorită lipsei de diligență a titularului acestuia, nu poate fi considerată consecința îngrădirii liberului acces la justiție al persoanelor care au pierdut posibilitatea valorificării dreptului.“

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, excepție ridicată de Sultana Ianuși și Iancu Caciauna în Dosarul nr. 289/CA/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 609

din 21 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) și ale art. 17 alin. (2) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) și ale art. 17 alin. (2) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luc Dial“ — S.R.L. din Reșița în Dosarul nr. 2.012/CA/2006 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.012/CA/2006, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) și ale art. 17 alin. (2) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luc Dial” — S.R.L. din Reșița într-un litigiu având ca obiect soluționarea cererii de anulare în parte a unei hotărâri a Consiliului Local al Municipiului Reșița.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă principiile constituționale privind egalitatea în drepturi și accesul liber la justiție pentru că prevăd vânzarea spațiilor comerciale și prin licitație publică, iar nu numai prin negociere directă. Totodată, se arată că textele legale criticate au în vedere numai spațiile existente la data intrării în vigoare a legii, iar nu și cele care ulterior vor intra în proprietatea privată a statului.

În opinia autorului excepției este încălcat și accesul liber la justiție, întrucât se creează posibilitatea exclusivă a prefectului de a se adresa justiției, iar nu și pentru persoana interesată, cea care are în folosință spațiul respectiv.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, deoarece vânzarea prin licitație publică este mai avantajoasă decât cea prin negociere directă, iar atribuțiile conferite prefectului nu sunt de natură să împiedice accesul liber la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că art. 5 alin. (3) din Legea nr. 550/2002 nu încalcă accesul liber la justiție al persoanei vătămate, aceasta având posibilitatea de a se adresa instanțelor de contencios administrativ. Cu privire la art. 17 alin. (2) din lege, apreciază că acest text nu încalcă art. 16 din Constituție prin reglementarea vânzării prin licitație publică cu strigare, persoanele supuse acestei proceduri nefiind în aceeași situație juridică cu cele cărora spațiile comerciale le sunt vândute prin negociere directă.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, apreciind că textele legale criticate sunt conforme cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (3) și ale art. 17 alin. (2) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 5 noiembrie 2002, care au următorul cuprins:

— Art. 5 — „(3) *Prefecții vor veghea ca hotărârea prevăzută la alin. (1) să cuprindă toate spațiile comerciale sau de prestări de servicii care cad sub incidența prezentei legi. În acest scop hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene vor fi comunicate prefectilor în termen de cel mult 3 zile de la adoptare și vor fi afișate la sediul primăriei, respectiv al consiliului județean. Prefectul va cere completarea sau modificarea listei, dacă este cazul, iar în situația în care se refuză solicitarea prefectului, acesta se va putea adresa instanței de contencios administrativ. Sesizarea și judecata se fac în procedură de urgență. Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă; [...].“;*

— Art. 17 — „(2) *După expirarea termenului prevăzut la alin. (1) spațiile comerciale pentru care nu s-a depus solicitarea de cumpărare se vor vinde prin licitație publică cu strigare, în condițiile prezentei legi.“*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul oricărei persoane de acces liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 550/2002, în conformitate cu atribuțiile constituționale și legale ale prefectilor de a asigura respectarea legalității, prevăd sarcina acestora de a veghea ca în hotărârile comisiilor locale să fie cuprinse toate spațiile comerciale și de prestări de servicii ce cad sub incidența legii, putând cere modificarea sau completarea hotărârilor respective, iar în caz de refuz, având posibilitatea să se adreseze instanței de contencios administrativ. Curtea reține că această reglementare nu exclude și nici nu limitează posibilitatea oricăror altor persoane vătămate în drepturile sau în interesele lor legitime prin hotărârile consiliilor locale de a se adresa instanței de contencios administrativ, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 52 din Constituție și de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, drept pe care autorul excepției, de altfel, l-a și exercitat în prezenta cauză.

Alin. (2) al art. 17, criticat prin excepția de neconstituționalitate, prevede vânzarea spațiilor prin licitație publică cu strigare numai în situația în care nu s-a depus solicitare de cumpărare în termenul stabilit de alin. (1) al aceluiași articol. Curtea reține că este dreptul statului să

hotărăscă în privința modului de vânzare a bunurilor din proprietatea sa privată. Dispozițiile legale criticate pentru neconstituționalitate nu conțin măsuri prin care să se instituie privilegii ori discriminări în privința unor categorii de persoane aflate în situații identice, mai ales având în vedere că persoanele supuse procedurii vânzării prin licitație publică cu strigare nu sunt în aceeași situație juridică cu cele cărora spațiile comerciale le sunt vândute prin negociere directă, acestea din urmă fiind comercianți,

respectiv prestatori de servicii persoane fizice sau juridice, care folosesc spațiile comerciale în cauză în baza unui contract de închiriere, concesiune, locație de gestiune, asociere în participațiune sau leasing, încheiat în condițiile legii și valabil la data intrării în vigoare a Legii nr. 550/2002. În consecință, Curtea nu poate reține încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (3) și ale art. 17 alin. (2) din Legea nr. 550/2002 privind vânzarea spațiilor comerciale proprietate privată a statului și a celor de prestări de servicii, aflate în administrarea consiliilor județene sau a consiliilor locale, precum și a celor din patrimoniul regiilor autonome de interes local, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luc Dial” — S.R.L. din Reșița în Dosarul nr. 2.012/CA/2006 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.223/1996 privind reorganizarea activității de coordonare și dezvoltare a patrimoniului genetic național din zootehnie

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.223/1996 privind reorganizarea activității de coordonare și dezvoltare a patrimoniului genetic național din zootehnie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 27 noiembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

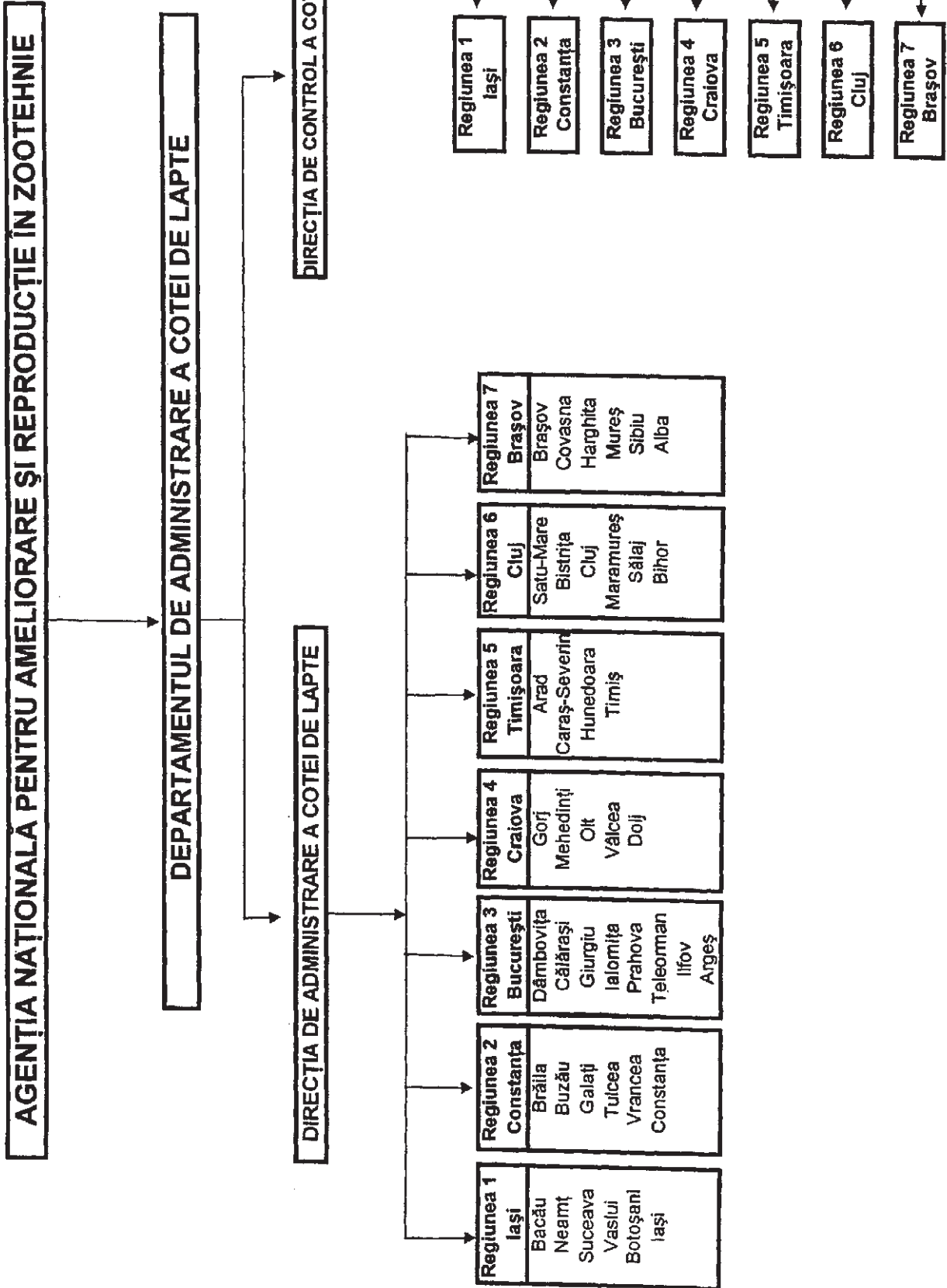
PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 25 octombrie 2006.
Nr. 1.496.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 100/2006 pentru aprobarea Listei obiectivelor de investiții, criteriile tehnice de acordare, precum și plafonul maxim al creditelor ce se acordă în anul 2006, în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, cu modificările ulterioare

Având în vedere prevederile art. 7 din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 13 și 14 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 934/2005,

în baza Referatului de aprobare nr. 91.322 din 16 octombrie 2006 al Direcției generale implementare politici sectoriale și de piață,

în temeiul art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 100/2006 pentru aprobarea Listei obiectivelor de investiții, criteriile tehnice de acordare, precum și plafonul maxim al creditelor ce se acordă în anul 2006, în condițiile Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 27 februarie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 3¹, cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. — Beneficiarii creditelor pentru investiții în agricultură prevăzuți la art. 6 din Legea nr. 231/2005, cu modificările ulterioare, pot beneficia o singură dată de un proiect de creditare a unuia sau a mai multor obiective de investiții directe stabilite la pct. 1, 2, 3 și 4 ale anexei nr. 2, fără a se depăși plafonul maxim de creditare stabilit pentru fiecare dintre acestea.”

2. **Anexele nr. 2 și 3 se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 18 octombrie 2006.
Nr. 693.

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 100/2006)*

LISTA

proiectelor de investiții directe, care nu sunt eligibile în cadrul Programului SAPARD, și plafoanele maxime ale creditelor acordate în anul 2006 în condițiile Legii nr. 231/2005, cu modificările ulterioare

Nr. crt.	Obiective de investiții directe/proiect	Plafon maxim de creditare, conform Legii nr. 231/2005 — euro/proiect —
1.	Achiziționarea de tractoare agricole noi	15.000/proiect
2.	Achiziționarea de mașini și utilaje agricole pentru ferme vegetale și zootehnice	5.000/proiect
3.	Investiții în depozite pentru cereale și oleaginoase	30.000/proiect
4.	Achiziționarea de material biologic pentru o singură populare a fermelor	
	— vaci de lapte, inclusiv bubaline	35.000/proiect
	— îngrășătorii de taurine	10.000/proiect
	— ovine	20.000/proiect
	— caprine	10.000/proiect
	— îngrășătorii de berbecuți	20.000/proiect
	— găini ouătoare	5.000/proiect
	— pui de carne	5.000/proiect
	— îngrășătorii de porci	20.000/proiect
	— struți	5.000/proiect

CATEGORIILE DE CHELTUIELI

1. Achiziționarea de tractoare agricole noi

Plafon maxim de creditare: 15.000 euro/proiect

Achiziționarea de tractoare agricole noi, din producția internă sau din import, indiferent de putere.

Condiții:

Agenții economici producători sau importatori de utilaje prezintă certificatul de omologare pentru tractoare și vor declara pe propria răspundere, printr-o anexă la factura pro forma, că în contractele de livrare vor stipula următoarele:

— îndeplinesc prevederile Legii nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, cu modificările și completările ulterioare;

— acordă garanție pe o perioadă de 18 luni de la data livrării tractoarelor și asigură piesele de schimb necesare pe o perioadă cel puțin egală cu durata normală de funcționare, așa cum este prevăzută în Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004.

2. Achiziționarea de mașini și utilaje agricole pentru ferme vegetale și zootehnice

Plafon maxim de creditare: 5.000 euro/proiectAchiziționarea următoarelor dotări:

— tanc de răcire a laptelui, cu capacitate între 500—1.000 litri;

— separatoare lapte;

— grup individual de muls;

— analizoare de lapte;

— adăpători;

— cuibare;

— incubatoare;

— gard electric;

— mașini de tuns oi;

— generator de curent electric cu motor termic de putere până la 5 kW;

— hrănituri;

— centrifugă de extras miere;

— cositori;

— pluguri;

— grape;

— freze;

— combinatoare;

— cultivatoare;

— echipamente de fertilizat;

— semănători;

— mașini de împrăștiat;

— mașini și/sau echipamente de erbicidat;

— mașini de stropit și prăfuit;

— remorci;

— mori cu ciocane;

— transportoare;

— tocătoare;

— greble;

— sapă rotativă;

— motocultoare, motocositori, motosape;

— minitractor;

— dislocator rădăcinoase;

— modelator;

— nivelator;

— încărcător de baloți;

— amestecătoare furaje;

— mașină de tocat resturi vegetale;

— mașină de recoltat cartofi;

— mașină de plantat cartofi;

— mașină de adunat fân;

— utilaj multifuncțional de uz gospodăresc.

Condiție:

Agenții economici producători sau importatori de mașini și utilaje agricole vor declara pe propria răspundere, printr-o anexă la factura pro forma, că în contractele de livrare vor stipula acordarea garanției pe o perioadă de 18 luni de la data livrării mașinilor și utilajelor agricole și că asigură piesele de schimb necesare pe o perioadă cel puțin egală cu durata normală de funcționare, așa cum este prevăzută în Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004.

3. Investiții în depozite pentru cereale și oleaginoase

Plafon maxim de creditare: 30.000 euro/proiect

— execuția împrejmuirii;

— execuția fundației;

— achiziționarea și montarea celulelor de depozit, dotate cu transportoare, elevatoare, utilaje pentru condiționat, uscător, instalații de măsurare a temperaturii și aerare;

— construcția podului basculă auto și a cabinei acestuia;

— construcția laboratorului;

— dotarea laboratorului cu aparatura necesară (sonde pentru prelevat probe, scafe, divizoare, site de laborator, umidometre, balanțe tehnice, balanțe hectolitric etc.)

4. Achiziționarea de material biologic pentru o singură populație a fermelor

Dimensiunea exploatațiilor:

Nr. crt.	Specia	Nr. minim de animale	Nr. maxim de animale	Plafon maxim de creditare
		— capete —	— capete —	— euro/proiect —
1.	Pentru producția de lapte Juninci de taurine și bubaline	12	25	35.000 euro/proiect
2.	Oi Mioare	50	300	20.000 euro/proiect
3.	Capre Ieduțe	10	100	10.000 euro/proiect
4.	Pentru producția de carne de vită Juninci din rase de carne Tăurași la îngrășat	15	30	35.000 euro/proiect
		25	80	10.000 euro/proiect
5.	Pentru producția de carne de ovină (berbecuți) Miei înțărcați	300	1.200	20.000 euro/proiect

Nr. crt.	Specia	Nr. minim de animale — capete —	Nr. maxim de animale — capete —	Plafon maxim de creditare — euro/proiect —
6.	Pentru producția de ouă de găină Puicuțe de o zi	1.000	10.000	5.000 euro/proiect
7.	Pentru producția de carne de pasăre Pui de carne	5.000	20.000	5.000 euro/proiect
8.	Pentru producția de carne de porc Purcei întârcați Scroafe	100 10	300 50	15.000 euro/proiect 5.000 euro/proiect
9.	Struți Pui de 2—4 luni	3	21	5.000 euro/proiect

Conditii:

• Beneficiarii programului sunt conform prevederilor Legii nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, cu modificările ulterioare.

• Pentru junincile achiziționate, cerințele minime de performanță, confirmate prin certificate de origine, sunt următoarele:

Rasa	Performanța mamei la prima lactație	Performanța tatălui, atestată prin performanța fiicelor la prima lactație
a) Bălțată românească sau tulpina Simmental	5.500 l lapte	6.000 l lapte
b) Brună sau tulpina Schwize	4.500 l lapte	5.500 l lapte
c) Bălțată cu negru românească sau tulpina Holstein Friză	6.500 l lapte	7.000 l lapte
d) Pintzgau	3.300 l lapte	—

• Pentru junincile din rasele de carne achiziționate, se va prezenta copie de pe certificatul de origine, din care să rezulte că părinții sunt din rase de carne.

• Pentru junincile din specia bubaline achiziționate, performanța minimă a mamei la prima lactație, confirmată prin certificatul de origine, este de 1.800 litri lapte pe cap de bivoliță.

• Junincile se pot achiziționa din producția internă sau din import.

• Tăurașii pentru producția de carne se achiziționează pentru creștere și îngrășare din producția internă, la o greutate de minimum 60 kg, și vor fi menținuți în exploatație o perioadă de minimum 12 luni, până la greutatea optimă de livrare pentru producția de carne sau pentru export.

• Mioarele, iedutele și scrofițele se achiziționează din țară sau din import și vor fi însoțite de certificatul de origine individual, eliberat de deținătorul registrului genealogic.

• Mieii (berbecuții) se achiziționează din producția internă după întârcare, la o greutate de minimum 12 kg, pentru creștere și îngrășare, și vor fi menținuți în exploatație o perioadă de minimum 120 de zile, până la greutatea optimă de livrare, pentru abatorizare sau livrare la export.

• Puii de o zi pentru producția de carne se achiziționează din producția internă, din unități specializate de încrucișare pentru hibridi industriali de carne pui broiler, pentru creștere până la greutatea optimă de livrare, și vor fi menținuți în exploatație o perioadă de minimum 30 de zile.

• Puicuțele de o zi pentru producția de ouă se achiziționează din producția internă, din unități specializate pentru producerea hibridilor industriali de găini ouătoare, și vor fi menținute în exploatație cel puțin un ciclu de ouat, până la vârsta de 63 de săptămâni.

• Purceii se achiziționează după întârcare, din ferme de reproducție care furnizează hibridi comerciali pentru producția de carne, și vor fi menținuți în exploatație până la greutatea optimă de livrare, o perioadă de minimum 90 de zile.

• Animalele vor fi asigurate la o firmă specializată și agreeată de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

• Beneficiarii programului certifică faptul că au parcurs sau parcurg o formă de pregătire profesională în domeniul creșterii animalelor (studii superioare sau medii de profil) ori un curs de specializare de scurtă durată, în cazul persoanelor fizice, sau, în cazul persoanelor juridice, au angajată o persoană care îndeplinește aceste condiții.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 120655